

figten var at skaffe Mænd, som havde fuldbørret Stueringer ved Universitetet og kunde være Nøget og Statskirken til Gjeneste og Bedste. Forbindelsen med Universitetet fremgaar endvidere deraf, at Kommunitetets Styrelse blev henlagt til Universitetetsmyndigheder. Mangfoldige legislative Bestemmelser ere givne paa een Gang for Universitetet og Kommunitetet; i Udførelser, som ere udgaaede fra den øverste Statsmagt, er derfor ogsaa Kommunitetsformuen ofte henregnet til Universitetetsformuen i vidtløftigere Forstand. Det retlige Forhold viser sig herefter at være dette, at Kommunitetet er et Statsinstitut, som er bleven indpodet paa Universitetets Stamme. Denne Forbindelse ubeluffer ikke, at Kommunitetet iøvrigt maa siges at være et selvstændigt Institut, medens det paa den anden Side følger af Forbindelsen, at Universitetet er stillet ganske anderledes overfor Kommunitetet end overfor andre fra Universitetet fuldstændig afsondrede Institutioner med særlige Fonds. Af dette Forhold forklarer det sig naturligt, at Kommunitetet i en lang Aarække med sit særdeles betydelige Overflud har understøttet Universitetet, hvis Midler vare utilstrækkelige til Bestridelse af dets Fornødenheder. Videnskabens stedsige stigende Udvikling og særlig det overordentlige Opvugning, som Naturvidenskaberne i vort Aarhundrede have taget, og som kræver storartede og kostbare Apparater i botanisk Have, Museer og Laboratorier osv., har i meget betydelig Grad forøget Universitetets Opgave og Virksomhed og derigennem naturlig dets Udgifter, medens Kommunitetets nærmeste Formaal, at understøtte trængende og værdige Studerende ved Universitetet, har efter de sociale Forhold en Begrænsning, som baade i de Studerendes og i Samfundets Interesse ikke bør overskrides. Maa det erkendes, at en Anvendelse af Kommunitetets rige Midler ubelukkende til Understøttelse for Studerende vilde være uhensigtsmæssig, da ligger det nær, at det Overflud, som disse Midler give, efter i fuldt Maal at have fyldestgjort, hvad hint Formaal kræver, anvendes til de forøgede Udgifter, som Videnskabens Udvikling medfører for Universitetet. Jo bedre dette kan løse sin Opgave, desto rigere Frugter vil Kommunitetets Understøttelse til de Studerende bære. Den omtalte Anvendelse af Kommunitetets Midler er tilmed aldeles ikke i Strid med den Hensigt, der ligger til Grund for Donationsbrevet af 1569, og den har under alle Omstændigheder en aldeles utvivlsomt retsmyndig Hjemmel i den lange Række af Beslutninger, i hvilke den øverste Statsmagt har anvendt Midlerne til Bedste for Universitetet (S. 29—30).

Den Formindsfelse, som Universitetet har lidt som Følge af Kommunitetsbidragenes Ophør i de syv sidste Finantsaar, udgjør c. 600,000 Kr. (S. 31—32).

Kommissionen gaar derefter over til sin Op-

gaves tredje Hovedpunkt, nemlig at behøve Universitetets Forhold til Statskassen og at paavise, at Universitetets uheldige finansielle Tilstand ikke alene skriver sig fra Ophøret af Kommunitets Bidrag, men for en væsentlig Del er foranlediget ved en Række Begivenheder, der paa samme Tid, som de have formindsket Universitetets Indtægter eller forøget dets Udgifter, have haft en Formindsfelse af Statskassens Udgifter eller en Forøgelse af dens Midler til Følge. Disse Forhold ere behandledes i Kommissionens Betænkning S. 32—48. Det er her paavist, hvorledes forskellige Indtægter, der i tidligere Tid havde været tillagte Universitetet fra flere kongelige Kasser, senere i samlet Sum af 3,119 Rd. 6 ß bleve overførte paa Statskassen som aarligt Tilskud til Universitetet (Kongelig Resolution 10de Februar 1841), samt at der i Anledning af det forrige kirurgiske Akademis Indlemmelse i Universitetet blev tillagt dette isølge allerhøjeste Resolution af 17de December 1841 et aarligt Bidrag fra Statskassen af 7,263 Rd. 20 ß, og at dertil yderligere kom et aarligt Beløb af 150 Rd. fra Postkassen for Portofrihed. Det samlede Tilskud af 10,532 Rd. 26 ß nedfattes ved Finantsloven for 1851—52 til 6,400 Rd., mod at Statskassen fremtidig overtog de af Universitetet udrede Udgifter til Overbestyrelsen. Det saaledes fastsatte Tilskud af Finantserne til Universitetet er indtil videre bortfalden siden 1ste April 1857, paa hvilket Tidspunkt en Lettelse af Statskassens Byrder fandtes ønskelig. En definitiv Opgivelse af dette Tilskud er dog ikke flet fra Universitetets Side.

Ophøret af dette Tilskud har dog kun en underordnet Betydning i Sammenligning med den Indflydelse, som det har haft paa Universitetets hele Økonomi, at det har maattet udrede de betydelige forøgede Udgifter, som Indlemmelsen af den botaniske Have og det Kgl. naturhistoriske Museum har medført for Universitetet.

Den botaniske Have ved Charlottenborg var besørgt anlagt af Staten og Udgifterne til dens Anlæg vare afholdte af Statens Midler. Ved Kgl. Resol. 26de Febr. 1817 indlemmedes den i Universitetet. Medens dens Budget ved Normalreglementet af 1844 blev normeret til 7,200 Rd., har der i de derefter forløbne Aar fundet en jævn Stigning af de aarlige Udgifter Sted; i Finantsaaret 1873—74, der er det sidste, som vedkommer Haven ved Charlottenborg, udgjorde de 12,132 Rd. 14 ß. I et ganske andet Forhold ere imidlertid Udgifterne til den botaniske Have stegne, efterat den er bleven flyttet til sin nuværende Plads. Efter Finantsloven for 1879—80 udgjøre samtlige Udgifter til den ny botaniske Have nemlig 58,753 Kr. 58 Ø., altsaa c. 34,400 Kr. mere end hvad den forrige botaniske Have kostede i 1873—74. Dertil maa læses Renten af den Sum 317,507 Kr. 71 Ø.,